

kommer op til myndighederne og siger, at de holder utrolig meget af hinanden, så skal myndighederne sidde og bedømme, om det er sandhed, eller om det er løgn. Jeg synes, det må være en meget, meget svær opgave.

Må jeg sige med hensyn til, at det her, som hr. Henrik Svane sagde, også er et integrationsforslag: Ja, det er det jo, men dér må jeg da også sige i lighed med, jeg tror, det var hr. Helge Adam Møller: Jamen, hvis man endelig skal stille boligkrav til folk, der kommer herop, hvad er det så for noget, der står i forslaget? Ikke engang et toilet eller et køkken skal høre til. Det er jo fuldstændig absurd at sige, at det er reelle boligkrav, man stiller.

Må jeg så sige med hensyn til tallene, som fru Dorte Bennedsen var oppe og fortælle noget om, og hvor hun meget inderligt understregede indvandrerne, som det her jo handler om, at det jo er sådan, at i 1998 var der 9.740 udenlandske ægtefæller, børn og forældre, der blev familiesammenført til Danmark. Man kan dele dem i tre hovedgrupper, ægtefæller og faste samlever: 6.429 familiesammenføringer med referencen flygtninge, 1.049 med referencen indvandrere og 3.887 med referencen dansk-nordisk. Så har vi vist taget det hele med.

(Kort bemærkning).

**Henrik Svane (RV):**

Jamen jeg har bare lyst til ganske kort at sige til fru Pia Kjærsgaard: Vi kender det jo – tom tale og hul snak! Jeg kan nu se igen, at vi kan forvente nogle fejl-citeringer – som jo er Dansk Folkepartis største øvelse, som vi kender så godt, med den sædvanlige manipulatoriske brug af citater, der er plukket ud af en sammenhæng – når vi nu om et kort øjeblik i Dansk Folkepartis eget partiblade eller måske i pressen kan se nogle citater fra denne debat: Hr. Henrik Svane sagde stramninger, fru Dorte Bennedsen sagde ikkestramninger. Det glæder vi os til at se.

(Kort bemærkning).

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Det vil glæde vores pressechef at vide, at Dansk Folkeblad bliver så grundigt læst i Folketinget; det havde vi nu nok en fornemmelse af. Men må jeg så sige, at jeg sandelig håber, at der er andre nyhedsmedier, som vil bringe noget fra denne her debat. Det ser jo desværre ikke sådan ud. Og når man tænker på, hvilken reklame regeringen gjorde for hele denne her integrations-

pakke, hele det her tykke katalog, hvor vi skulle se forskellige ministre på forskellige områder linet opovre i Indenrigsministeriet, og det her er så, hvad der er kommet ud af det! Det er simpelt hen så sølle, at det næsten ikke er til at holde ud.

Det var regeringens foræring til danskerne! Jeg skal nok lade være med at udtrykke mig i særlig stærke vendinger, når jeg nu står på Folketingets talerstol, men jeg har sandelig lyst til at gøre det.

**Arne Melchior (CD):**

Hvad angår regeringens udspil med ret mange bedre regler for integration, kan CD tilslutte sig både intentioner og metoder. Nå, nu fik jeg sagt det pæne om regeringens forslag, og det fik ministeren så ikke lejlighed til at høre, men det kan ministeren jo læse senere, hvis ministeren får tid; det ved man jo ikke, for det er jo et stort ministerium.

Derimod må vi om tvangsægteskabsbehandlingen i lovforslaget sige, at vi ikke er særlig enige; det har jeg allerede givet udtryk for i en række korte bemærkninger. Vi betragter problemet om tvangsægteskaber som et socialt problem, mere end vi betragter det som et juridisk eller kulturelt problem. Derfor tjener det ikke noget formål at hæve aldersgrænsen for retskravet på familiesammenføring for derved at komme tvangsægteskaberne til livs.

Jeg skal én gang til aflægge ed på, at CD som alle andre er imod tvangsægteskaber, men vi vil altså foretrække at beskytte de unge og ikke forhindre dem i at gifte sig. Så ved jeg godt, at der er nogle, der siger: Jamen det gør vi heller ikke, men de facto gør man det jo ved de krav, man stiller med hensyn til opholdsmuligheden for det nye ægtepar.

Vi vil altså i stedet foreslå, at der gennem sociallovgivningen kan skabes hjemmel til at yde hjælp og dermed beskytte de unge mod tvang fra familiens side.

Vi tror, at de i lovforslaget fremsatte ideer skaber flere problemer. Vi tror simpelt hen ikke på, at de gavner, således som hr. Henrik Svane gør, og jeg har noteret mig . . . men det er klart, at fru Pia Kjærsgaard heller ikke kan høre, hvad jeg siger, for hun taler jo også med ministeren, men det gør ikke spor, jeg kan bare tale til stolene, de står jo ganske tålmodigt, vi har lov til at tale med hvem vi vil; men nu har jeg altså sagt en masse om forslaget her, som er ministeren ubekendt, men det vil vi jo nok få at høre i talen